

Index Rerum,

Causæ omnes tam spirituales, beneficiales, criminales, & mixtas (aliàs beneficio non resecrato) extra Romanam Curiam in prima instantia coram Ordinariis tractandas decreuit Leo X. p. 211. n. 9. & seqq.

Causæ, quæ legitimæ dicantur, ut Summum Pontificem moueant ad scribendum propria manu commissiones in prima instantia, recenseantur in Constitutione Leonina. ibid. num. 13.

Causæ criminales, & matrimoniales nequeunt tractari coram Decano, aut alio Prelato inferiori, iurisdictionem habentibus. pag. 218. num. 4.

Causæ quæ de iure sunt in Sede Apostolica tractandæ, non percutiunt primam instantiam Ordinarij, nec recursus protectionis Regiæ locum habet. p. 249. n. 13.

Et quales hæc sint causæ. ibid. remissiuè.

Causa vgens, & rationabilis reservata iudicio, & arbitrio solius Papæ requiritur ex Tridentin. ut auocationes fiant in prima instantia, & commissiones expediantur. p. 141. n. 17.

Causa finita non potest producere effectum infinitum, quia sicut limitatur potentia causæ, sic eius effectus. p. 251. n. 12.

Causa ob quam irritatur processus influit in sententia ad quam est vehiculum. p. 400. n. 32.

Causa communis mixta, seu connexa, quæ commode non separatur coram eodem iudice tractatur, ne eius continentia diuidatur. p. 308. n. 1. cum seqq.

Causa vnica defensionis vbi est inter omnes ab vno iudice cognoscenda, ne sequatur absurdum, quod diuersæ, aut contrariæ sententiæ ferantur. ibid. n. 2.

Causæ indiuiduæ ratione omnes rei diuersorum fororum sunt conueniendi coram vno iudice omnium superiore. p. 309. n. 14. & 15.

Causa recusationis licet cesset ex mutatione Ordinarij recusati, non tamen cessat eius effectus iam consummatus, & in esse productus. p. 339. n. 7. & seqq.

Causa recusationis, periculi, aut suspitionis cessante, cessat recusatio, periculum, & suspicio. ibid. n. 12. cum seqq.

Causa recessus ab Ordinario cessante, recessus cessat ob eam factus. ibid. n. 18.

Causa commissionis impetrandæ legitimè cessante, cessat & ipsa commissio impetrata. p. 340. num. 19.

Causa cessante re integra, cessat effectus nondum consummatus, sed dum est in fieri. ibid. num. 20.

Causa cessante non cessat effectus iam consummatus, & ex cuius existentia iam tertio fuit ius quæsitum. ibid. n. 21.

Causa rationabilis ad subscribendum non consideratur in ignotis à Papa, prout sunt tacite comprehensi in clausula generali, omnèsque alios. p. 296. n. 54.

Nisi ipsa causa relata Papæ sit vniuersalis omnes complectens. ibid.

Causam legitimam habens non parendi litteris, nec dicitur contumax, nec censuras earum incurrit. p. 347. n. 25.

Sententia quæ fundatur in causa, cessat cessante causa, & de variis exemplis. p. 138. n. 42.

Cautela. Causa. Causus. Vide Executio.

Cautela traditur vt dato in Senatu decreto v iolentia, solum istud intimer iudici, vt reponat processu remanente in Senatu, vt postea fiat retentionis executio. p. 145. n. 143.

Cautio quando præstanta Reo victo per Actores, & tertium seorsum comparentem liti iam moræ. p. 300. à n. 11. & seqq. & à num. 19. & seqq.

Cautela abundans non nocet, etsi ea sit nulliter adhibita. p. 296. n. 51.

Cedulones. Vide Edicta, Citatio, Letrones.

Cedulones seu Letrones publicè affixi pro publicando excommunicato ob non partitionem litterarum Apostolorum. sæpè in Hispania scandala causant. p. 368. n. 1. cum seqq.

Cedulones pro publicando excommunicato ob non partitionem litterarum Apostolicarum solent in Hispania affigi nocte futuriæ, & occultè. ibid. n. 4.

Cedulones pro publicando excommunicato, si in forma probanti sint affixi, vitandus erit. ibid. n. 5. & seqq.

Letrones è Romana Curia in Hispaniam missi, quæ signa habere soleant, & quomodo affigantur. p. 369. n. 6.

Cedulones non in forma probanti, sed simplices absque autoritate iudicis, & subscriptione Notarij affixi fidem nullam dandam Author. plurèque alij docti tam Theologi, quam Iuristæ in facti contingentia subscribere. ibid. num. 9.

Cedulones affigi non debent nisi præcedente speciali ad id commissione Papæ, aliàs nulli erunt ex defectu iurisdictionis. pag. 371. n. 66. & seqq. & n. 74.

Cedulones affixi per simplex papyrum nullam fidem faciunt, nec actant, nec eis credere pars tenetur. ibid. n. 70. cum seqq.

Cedulones originales, non eorum copia, affigendi sunt, aliàs non actant, tanquam inualidi. ibid. à n. 71. cum seqq.

Cedulorum affixionem debet præcedere iudicis decretum. p. 370. n. 15.

Cedulorum affixio cum procedat à iudice, & eius decreto, per subscriptionem Tabellionis debet constare. ibid. n. 16.

Partes adducentes cedulones si iustum præterdunt potius à Senatu auxilium habent, qui solum tractat de violentia sedanda, & scandalo tollendo Reipublicæ nociuo. ibid. n. 23.

Cedulones adducens si iustitia nititur illam deserit, & viam violentam amplecti potius vult. ibid. n. 24.

Cedulonibus vt simplici papyro absque subscriptione Notarij nulla fides debetur. pag. 371. num. 29.

Cedulones ne iudicentur simplex papyrus, sed fidem faciant, vri publicum instrumentum, quot requisita habere debent. ibid. num. 33. & seqq.

Cedulones missi & affixi etiam ab alio Notario, quam originario causæ subscripti sine partis citatione, iudicis decreto, & aliis requisitis fidem nullam faciunt. ibid. n. 35.

Cedulones in simplici papyro sine subscriptione Notarij, & iudicis à parte ipsa scripti, aliove innocente scripti præsumuntur. ibid. num. 37.

Qui fidem nullam facere possunt. ibid.

Cedulones pro denunciando excommunicato non subscripti à Tabellione, nec in forma probanti

& Verborum.

probanti affixi, potius libelli infamatorij dicendi sunt. p. 372. n. 39.

Maximè in partibus Hispaniæ tam remotis à Curia Romana, cum non nisi cum magna difficultate, damno, sumptibus, & tarditate veritas nitatur.

Senatus quæ via succurrere soleat publicato oppresso per cedulones, siue in forma probanti, siue ea careant. ibid. n. 41. & seqq. & p. 379. num. 2.

Cedulones expediti, & censuræ ipsæ à quolibet carente iurisdictione in prima instantia sunt nulli ipso iure, sicuti cætera acta iudicialia ab eo gesta. p. 372. n. 42. & seqq.

In cedulorum affixione tria, simul præcise requiruntur pro eorum validitate, nempe iurisdictionis, ordo, & causa, vt de singulis latè. p. 375. à n. 65. vsque ad n. 77.

Doctores plurimi recenseantur tam Iuristæ, quam Theologi, qui in hac Regia Curia consulti in facti contingentia resoluerent, cedulonibus publicè affixis omni solemnè probatione carentibus nullam fidem dandam, nec partem pro declarato, & publicato habendam. p. 372. num. 40.

Censura. Vide Excommunicatio, Cedulones.

Absque censuram incurta sit litterarum retentio vbi ita conuenit paci, & conseruationi boni Regiminis. p. 35. n. 33. & 34.

Censuras Bullæ Cæne non incurrit impediens litterarum Apostolicarum executionem prætextu informandi, & supplicandi Pontificem, & supplicationem prosequendi. p. 39. n. 63. & seqq.

Iusta causa suspendendi rescriptum vbi adest, illius censuras non incurritur. p. 64. num. 25. & seqq.

Censura contra inobedientes fulminata eos ligant, qui cum oblatione non adimplent. ibid. n. 27.

Censuras nullas incurri ob retentionem litterarum Apostolorum legitime factam plurimi affirmant Doctores. p. 33. n. 19. & seqq.

Nec in Bullam Cæne. pag. 34. num. 24. & sequentibus.

Citatio, Citatus. Vide Monitoriales, Tertius. Vide Cedulones, Edicta.

Litteræ Apostolicæ tunc continent violentiam in præiudicium iuris tertij, si expediantur absque citatione, & causæ cognitione. pag. 105. n. 62. & seqq.

Iusta causa tollendi ius tertij tunc præsumitur in Principe, si faciat cum citatione partis non aliter. p. 106. n. 64.

Princeps absque citatione, & iuris ordine aliquem condemnans iracundiæ motus executione suspendenda. ibid. n. 65. & seqq.

Citatio omnium habentium ius complicatum requiritur, vt iudicium valeat etiam contra citatos. p. 173. n. 40.

Etiam citati respectu processus, est nullus, si omnes consortes non citentur stante connexitate iuris ex eadem causa proeuentis, pluris determinauit Rota. ibid. num. 41. & sequentibus.

Citationis defectus quoad vnum non prodest alteri citato habenti ius separabile, nec conexum interesse. ibid. n. 43.

Citatos, vt extra Regnum compareant in Romana Curia potest Rex defendere etiam ita citatis renuentibus. p. 175. n. 55.

Citationi ad instantiam alicuius, semel executæ renunciari nequit eam, iam ex ea fuerit ius tertio quæsitum. p. 177. n. 74.

Ante citationem mortuo eo, contra quem commissio fuit nominatim impetrata, an successores, vel hæredes conueniri possunt, & citari, à n. 12. cum multis seqq. Vide *Successor, Commissio.*

Per citationem præuenta dicitur iurisdictioni, & rescriptum perpetuum. pag. 285. num. 37. & seqq.

Per commissionem impetratam, & citationem decretam nondum intimatam, & executam res non desinit esse integra. ibid.

Citatio nulla non inducit litispendentiam. p. 288. num. 67.

Citatione nulliter præcedente mutatus forus per privilegium nouiter superueniens, ibidem, reus debet denuo conueniri. ibid. n. 69.

Ante citationem executam commissio non efficitur communis aduersario, nec ex ea ius illi quæsitum, sed post sic. pag. 340. n. 26. cum seqq.

Citans aliquem ex commissione non subscripta an possit obtinere in Senatu ostendens aliam subscripam. p. 291. n. 2. cum seqq.

Citari & audiri debet is contra quem ob aliquod delictum fuit beneficium impetratum, etiam si non possideat. ibid. n. 17.

Citatio emanata vigore delegatæ iurisdictionis, quam non habet, non sustinetur ex potestate ordinaria, quam simul habet. p. 292. num. 7. & seqq.

Citatos indifferenter absque restrictione censetur citatus tanquam ipse, & tanquam tutor, vel administrator. ibid. n. 9.

Citatus ex secunda commissione non subscripta, obtinet in Senatu remissionem Ordinario, etsi actor aliam subscripam in Senatu ostendat. p. 293. n. 17. & seqq.

Impetrans postquam citauit ex secunda commissione nulla an possit illi renunciare ad priorem validam redire. ibid. n. 19. & seqq.

Citatio ex commissione non subscripta, sicut & ipsa commissio nulla est ipso iure. pag. 294. n. 28. & seqq.

Ex citatione nulla res non desinit esse integra. ibid. n. 29.

Ex citatione nulla præsentio iurisdictionis non causatur. ibid. n. 31.

Citatione nulla non obstante potest quis commissioni renunciare. ibid. n. 30.

Non citare omnino idem est, & nulliter citare. ibid. n. 32.

Nec ex ea inferitur contumacia. ibid. n. 33.

Citandus, qui non patitur ad se peruenire citationem, vel impedit, habetur pro citato, & dicitur verè contumax. p. 24. n. 3. Vide *recursus.*

Marchesanus refertur, quod in Rota proceditur in principali consilio, quod citandus per Senatam Hispaniæ impediuit executionem mortuoriam, quia tunc habetur pro citato. ibid. 4. & 5.

Refertur ad idem Rotæ decisio expressa. ibid. num. 6.

Auxilio Consilij Regij impediens quominus citetur habetur in Rota pro citato in odium recurrentis. ibid. n. 7. & 8.

X x Contra

Index Rerum,

Contra recurrentem habere notitiam citationis proceditur in Rota vti verè citatum. *ibid.* n. 9
 Propter impedimentum recursus à citando præstrum adhibetur in Rota fides simplici copia. *ibid.* n. 10. & seqq.
 Citando, aut citato non currit terminus contentus in monitorialibus, dum in Senatu disceptatur an percentiant Trident. p. 346. n. 23
 Citandus non habetur pro citato quando impedit non de facto, & autoritate propria, sed de iure & autoritate publica, & lege permittente. p. 347. n. 33. & seqq.
 Citatio personalis debet præcedere excommunicationem. p. 371. n. 12 & seqq.
 Citatus à Delegato non inserta copia suæ commissionis in monitorialibus non tenetur comparere. p. 372. n. 45. & seqq.
 Citationis decretum vigore litterarum nondum præsentatum coram Delegato, est nullum ipso iure. p. 392. n. 72
 Citatio partis non requiritur in correctione litterarum discrepantium à supplicatione signata. p. 429. n. 49
 Citatus per monitoriales, quibus non est inferus tenor commissionis, non tenetur comparere, nec dicitur contumax. pag. 438. n. 32. & seqq. & à n. 28
 Citatio, qua non fuit insertus tenor commissionis, non inducit contumaciam ad effectum excommunicandi, aut declarandi incursum censurarum. *ibid.* n. 33. & 34
 Præambula ad citationem in principali non exigunt citationem. *ibid.* u. 35
 Citationis reproductio quando ad validitatem processus requiritur. p. 285. n. 37
Clausula.
 Clausula quantumvis prægnantes non tollant defectum intentionis. p. 65. n. 33
 Clausula (motu proprio) nihil operatur contra præsumptam, vel verisimilem voluntatem concedentis. *ibid.* n. 35
 Clausula (non obstantibus, &c.) in rescripto apposita habet vim secundæ iussionis. pag. 72. num. 35
 Clausula (non obstante scandalo) si rescriptum contineat, nihilominus supersedendum ad effectum rescribendi. *ibid.* n. 36. & seqq.
 Clausulam auocatiuam, & abdicatiuam habet lex Regia 81. inhibens Cancellariis circa violentias tangentes executionem Concilij Trident. p. 182. n. 41
 Conueniendi virtute clausulæ (omnèsque alios) mortuo re integra Reo, contra quem nominatim commissio fuit impetrata, ac insuper citati solent recurrere ad Senatum pro litterarum retentione, & remissio causæ suæ Ordinario in prima instantia cognoscenda, qui affirmatiuum decretum obtinere debent. p. 282. n. 2. & seqq.
 Iurisdicção ex commissione contra aliquem nominatum in ea, quando per eius mortem re integra expiret contra ceteros comprehensos sub clausula generali (omnèsque alios) in quo Doctores, & iura varia sunt. *ibid.* n. 3
 Clausula (omnèsque alios) tribuit Delegato iurisdicçãoem contra quolibet in commissione minimè nominatos. *ibid.* n. 4
 Clausulæ (omnèsque alios) virtute vltra expressè nominatos tres, vel quatuor dumtaxat possunt citari, & nominari. *ibid.* n. 5

Et horum quatuor nomina virtute dicte clausulæ generalis conuincendorum exprimere tenetur impetrans in primo citatorio. *ibid.* n. 6
 Fraudibus vt occurratur debet impetrans conuincendorum virtute clausulæ (omnèsque alios) nomina expressè dare. *ibid.* n. 7
 Et interim iurisdicção Delegati est in acere donec nominatio conuincendorum ex clausula generali fiat per impetrantem. *ibid.* n. 8. & seqq.
 Sub clausula generali (omnèsque alios) nec citari, nec conueniri, nec comprehendi dicuntur. *ibid.* n. 11. remissiuè.
 Comprehensio sub clausula (omnèsque alios) decedente re integra, ante citationem, expirat commissio etiam subscripta manu Sanctissimi contra eiusdem successores. pag. 283. num. 12
 Clausulæ ad omnes qualitates contentæ in commissione resoluuntur, ipsa resoluta commissione. p. 287. n. 45. & seqq.
 Clausula irritans nihil operatur, si principalis dispositio casum non percutiat. *ibid.* n. 45. & seqq.
 Clausula (defendentes inductum) non potest vti inferior à Papa in præiudicium Ordinarij, qua tamen si Papa vtatur subscribere d. b. c. propria manu, aliter Senatui causam remittit Ordinario, quia post peractam executionem executoris fuit finita iurisdicção. p. 337. n. 34. & à num. 29. cum seqq.
 Clausula (omnèsque alios) virtute, possunt citari tres, vel quatuor, vltra nominatum in commissione. p. 291. n. 1. cum seqq.
 Clausula (omnèsque alios) addita per cursores in extensione commissionis, que non legitur in supplicatione subscripta manu Sanctissimi nihil operatur. p. 296. n. 52
 Causa rationabilis ad subscribendum non consideratur in ignotis à Papa comprehensis in clausula (omnèsque alios). *ibid.* n. 54
 Nisi ipsa causa relata Papæ sit vniuersalis omnes complectens. *ibid.*
 Clausula (contradictores compescendo) intelligitur de contradicente de facto, & autoritate propria, non de iure, & autoritate iudicis. p. 347. n. 34. & seqq.
 Clausula (appellatione remota) intelligitur contra impediētes de facto, non de iure. p. 348. num. 38
 Clausula (amotio quolibet illicite detentore) tribuit iurisdicçãoem contra contradicentes de facto, non de iure. *ibid.* n. 38
 Clausula (cum plenitudine Iuris Canonici) importat, vt prouisus consequatur omnia iura aliis canonicis debita. p. 354. n. 4. & seqq.
 Clausulæ executiue non mutant, alterant, nec ampliant principalem dispositionem. pag. 387. num. 14
 Clausula (iustitiam facias prout de iure) addita per Regentem Cancellariæ non facit commissionem redactam ad terminos iuris. pag. 423. num. 30
 Clausula (iustitiam facias) addita per Regentem quid operetur. *ibid.* n. 31
 Clausula (quam, & quas) amittit effectum suum ex Conc. Trid. ex qua iam non potest procedi prout in prima, nisi commissio sit subscripta manu Sanctissimi. p. 457. n. 4
 Alias fietet fraus Tridentini decreto, quia facile foret impetranti adserere appellasse, vt obtineat

& Verborum.

obtainat commissionem cum clausula (quam & quas) & effugere iudicium Ordinarij. *ibid.* num. 5
 Clausula (quam, & quas) sapit auocationem, & transferit in Delegatum tacite iurisdicçãoem super tota causa principali. *ibid.* n. 6
 Clausula (quam & quas) virtute non potest iudex procedere in prima, quando impetratur commissio super appellatione à diffinitiuâ, si de appellatione non constat, & de ratione fundamentali. p. 458. n. 11
 Ex clausula (quam & quas) iudex non procedit tanquam in prima etiam de iure communi, nisi deficiat appellatio, & sententia simul. *ibid.* n. 13
 Clausula (quam & quas) amittit effectum quo procedebatur prout in prima, nisi commissio fuerit subscripta manu Sanctissimi ex nouo decreto Trid. *ibid.* n. 14
 Per clausulam (quam & quas) poterat iudex appellationis se intrinicare in articulo separato, & diuerso, iure communi attentò. *ibid.* num. 15
 Hodie ex Trident. nullo modo, nisi commissio sit subscripta, quia requirit nouum iudicium & nouam instantiam tangentem Ordinario. *ibid.* n. 16
 Clausula (quam & quas) amittit suos effectus, si pars aduersa non citetur ad dicendum contra commissionem. *ibid.* n. 17
 Subscriptio manu Sanctissimi non præseruat effectus clausulæ (quam & quas) quibus in aliquo casu de iure priuatur. *ibid.* n. 18
 Clausula (quam & quas) non tribuit iurisdicçãoem in causa principali, quando ab ea fuit appellatio emissa, quæ non apparet, secus quando fuit appellatum ab interlocutoria. *ibid.* num. 19
 Et de ratione. *ibid.* n. 20
 Clausula (contradictores appellatione postposita compescendo) operatur contradicentem de facto, & non de iure. p. 500. n. 145
 Intelligitur iuris ordine seruato, & citatis citandis. *ibid.* n. 146
 Clausula (amotio quolibet illicite detentore) vbi nulla res iudicata præcessit, facit executorem mixtum, & requirit ordinem iudicarium. *ibid.* n. 147
 Quo casu licita est appellatio suspensua ab attemptatis. *ibid.* n. 148
 Clausula copulatiua, si sequatur dispositionem præcedentem distributiua inter eosdem ad hanc illa referenda, & distributiue intelligenda. p. 42. n. 85. vbi de variis exemplis.
Clericus. Vide Consensus, Prorogatio.
 Clericus reconuentus coram laico non potest renuntiare suæ conuentioni, cum ex ea fuerit ius tertio quæsitum. p. 177. n. 81
 Clericus pupillus potest hodie declinare forum Ordinarij in prima instantia, & Curiam Papæ adire, sicuti de iure communi. pag. 449. num. 37
 Clericus non potest prorogare iurisdicçãoem alterius, absque sui Episcopi consensu. p. 223. num. 5
 Ita vt nec sufficiat solus Episcopi consensus. *ibid.* n. 6
 Consensu vnus ex habentibus ius complicatum ex Trident. deficiente, non valet prorogatio, nec cessat Tridentini dispositio, nec per con-

sequens Regis Regalia protectionis. *ibid.* num. 7
 Clerici non repelluntur à ferendo testimonio in causa suæ Ecclesiæ. p. 225. n. 14. & seqq.
 Clericus hæres laici non conuenitur coram iudice laico, cum quo causa non fuit cepta. p. 284. num. 31
 Clericus hæres laici coram iudice laico defuncti præuentia iam causa cum isto conuenitur, & in eum transit instantia, & iudicium ceptum adiuè, & passiuè. *ibid.* n. 32
 Clerici, & laici causa simul conuentorum vti hæredum vnus, coram vno iudice nempe Ecclesiastico tractanda. p. 308. n. 5
 Etiam vnus ex pluribus conuentis sit clericus dumtaxat. *ibid.* n. 6
 In causa indiuidua si vnus ex sociis sit clericus tota deuoluitur ad iudicem Ecclesiasticum. p. 309. n. 9
 Contra plures si agatur in iudicibus duplicibus familie ereciscundæ, tutela, & curæ, & vnus sit Clericus, coram iudice Ecclesiastico omnes conueniuntur ratione connexitatis. *ibid.* num. 10
 Clerici, & laici simul delinquentium causa inter suos iudices diuiditur ex obseruantia communi, secus ea cessante. p. 311. n. 28
 Clericus non prorogat iurisdicçãoem alterius sine licentia sui Episcopi. p. 353. n. 73
 Clerico creditor si super pignore sibi adiudicatum per laicum iudicem, controuersia moueatur, non coram eodem laico, sed coram suo iudice Ordinario Ecclesiastico conueniri debet. p. 355. n. 7
 Clericus creditor ex sententia graduationis lata per laicum obtinens bona, reus efficitur necessarius deinceps per anteriores creditores conueniendus coram iudice Ecclesiastico. *ibid.* n. 8. & seqq.
 Clericus nequit prorogare iurisdicçãoem alienam absque sui Ordinarij consensu, nec proprij fori renunciatio tenet. pag. 397. num. 4. & seqq.
 Clericus Romæ obligatus *ibid.* nequit exequi non repositus tempore executionis. p. 398. n. 14. & seqq.
 Clericus non potest expressè renuntiare suo foro absque sui Episcopi consensu. *ibid.* n. 19. & seqq.
 Conar obseruatio refertur, quod iudici loci contractus non acquiritur iurisdicção ex inserta simul expressa renuntiatione clerici sui fori. p. 399. n. 21
 Clericus conueniri potest in loco destinatæ solutionis absque consensu Episcopi, si *ibid.* reperitur, quia est prorogatio iusta, & lege inducta. p. 402. n. 47. & 48
 Clericus ratione contractus, aut destinatæ solutionis alienum forum sortitur sine consensu Ordinarij, si ibi reperitur. p. 404. n. 66
 Clericus conuentus ratione beneficij residentiam non requiritur apud iudicem loci beneficij conuenitur. p. 232. n. 14
 Clericus domicilium habere dicitur in loco beneficij residentiam requiritur. *ibid.* num. 15
 Clerico minori litiganti coram iudice laico ab isto datur curator liti. *ibid.* n. 22
 Et è conuerso iudex Ecclesiasticus minori laico. *ibid.*

Index Rerum,

Coadiutor, Coadiutoria.
 Litteras coadiutorie in Cathedralibus, aut Collegiatis inter patrem & filium, retinentur in Senatu, supplicatione præmissa. pag. 121. num. 70

● *Cognoscere, Cognitio Violentia, & causa.* Vide *Instantia, Retentio, Rex, Senatus.*
 Cognoscere potest Princeps de Regalibus etiam inter Ecclesiasticos. p. 16. n. 132
 Rex cognoscit super protectionis Regalia inter Ecclesiasticos. ibid. n. 133

● Cognoscit Rex super controuersia Regalium inter Ecclesiasticos, cuius nequit iurisdiclio declinari. ibid. num. 134. & 135. & seqq.

● Cognoscit Rex super beneficiis Regij patronatus, & eorum redditibus, & dotibus, etiam inter Ecclesiasticos tam super possessione, quam proprietate. p. 17. n. 139. & 140

● Et super decimis, & tertijs sibi concessis. n. 141. & seqq.

● Super re donata Ecclesie per Regem, ipse cognoscit. n. 140. ibid. & seqq.

● Super redditibus, vulgo (iuros) & alijs mercedibus factis per Regem Ecclesijs cognoscit Rex. ibid. n. 146

● Et super feudis obtentis per Ecclesiam a Rege. ibid. n. 147

● Cognoscere, & componere potest Rex vbi timetur scandalum, etiam inter Religiosos æconomica potestate, non iurisdictione. p. 82. n. 47. & 48

● Cognoscere potest Curia de abusu notorio, quando inducatur contra Regiam auctoritatem. p. 96. n. 30. & seqq.

● Cognitio violentie potest ad alios similes casus expressos extendi sub identitate rationis comprehensos. p. 121. n. 46. & seqq.

● Cognitio violentiarum tendens directe in executionem, & obseruationem Concilij Tridentini, & obseruationem Concilij Tridentini soli Supremo Senatui est reseruata ceteris inhibitis Chancellarijs. p. 203. n. 29. & 30

● Cognitio violentie clare ostendit quanto amore Reges Catholici obsequentissimi, sunt exhortationibus S. Apostolicæ prouocantis ad Concilij protectionem, & obseruantiam. p. 205. n. 52. & 53. cum seqq.

● Cognitio occisi in diuersis districtibus ad eum pertinet, in cuius territorio caput occisi reperitur. p. 235. n. 33

● *Collatio, Conferre.*
 Per collationem factam ab Ordinario aliumve actum extraiudicalem eius consumitur prima instantia. p. 363. n. 26. & seqq.

● Collatio licet deficiat, non deficit gratia reseruata pensionis. p. 387. n. 19

● Collatio eorum beneficiorum vniturum, & existentium in diuersis Regnis, & Diocæsis, ad illum Episcopum pertinet, vbi caput eorum sit, cui nempe aliud sit vnitum. pag. 233. n. 51. & n. 17. vbi de maiotatu.

● *Commissio, Committere.* Vide *Rescriptum, Delegatus, Retentio.*
 Commissarius non suspendens executionem commissionis continentis notoriam iniustitiam ad effectum rescibendi an puniatur pena ordinaria. p. 63. n. 22. remissiuè.

● Commissiones de necessitate sunt præsentandæ Delegato, alijs non acquirit exercitium iurisdictionis. p. 138. n. 88

● Commissioni impetrans renuciare non potest,

postquam citatus fuerit aduersarius, ex quo ius sibi fuit semel quæsitum. p. 177. num. 78. & seqq.

● Secus ante citationem. ibid. n. 79

● Committi potest causa in Curia in prima instantia si adit suspicio, aut timor causa, alijs honesta probata. p. 211. n. 11

● Commissiones, processus, & inde sequuta vitio nullitatis subiciuntur, si in prima instantia committantur absque legitima causa. ibid. num. 12

● Commissione impetrata verat Senatus vti extra Regna Coronæ Castellæ. ibid. n. 3

● Ad solius Episcopi colligant instantiam non potest in Curia causa committi, sed Episcopo viciniore. p. 215. n. 12. & n. 17

● Lite orta inter Ordinarium & subditum, causa committitur viciniore iuxta stylum Roman. Cur. & declaration. S. Congregationis. p. 225. num. 11

● Et quomodo procedunt. ibid. n. 12

● Commissione impetrata alteri ex causa reclusionis Ordinarij, quam antea non proposuerat coram eo, sed post, an sufficiat, vt illa vti permittat Senatus. pag. 227. n. 26. & 27. cum seqq.

● Commissio sine subscriptione Papæ alteri impetrata prætextu reclusionis Ordinarij nondum coram eo deducta, nec ab arbitris approbata, fuit à principio nulla. ibid. n. 28

● Commissio sine subscriptione Papæ impetrata sub falso supposito reclusionis Ordinarij, quæ tunc non aderat proposita, est nulla. ibid. n. 31. cum seqq.

● Commissio impetrata ob appellationem à sententia, quæ nondum lata erat, nulla redditur. p. 228. n. 32

● Commissionem sine subscriptione Sanctissim. impetrans, & ob id remissa per Senatum causa Ordinarij, non impeditur illum reculare ante omnia, & ob reclusionem declararam aliam alteri commissionem impetrare. ibid. num. 35

● Commissio potest impetrari alteri in prima instantia ob negligentiam Ordinarij non terminantis infra biennium, dummodo antea de eius negligentia doceatur. pag. 239. cap. 6. num. 6

● *Limita.* num. seqq. ibid.

● Commissiones auocatorias in prima instantia annullat defectus formæ subscriptionis. p. 292. n. 32. & seqq.

● Commissiones auocatorias in prima instantia non ita facile expediuntur in Curia contra formam Trid. propter recursum protectionis Hispaniæ, & vtriusque Monarchiæ Siciliæ. p. 241. n. 42. & 43

● In commissionibus auocatorijs primæ instantiæ ad partes missis non solet apponi subscriptio Papæ, nec requiritur, sed sufficit apponenda in supplicatione, qua petitur commissio. ibid. num. 44. & 45

● Commissio de iure communi legitime probatur per solum sigillum delegantis. p. 245. n. 4

● Commissio licet ab alio sit subscripta, sigillata tamen tantum cum sigillo delegantis probatur. ibid.

● Commissiones antiplo Piscatoris munidas non committit ipse Papa, sed alij Prælati ad deputati supplicationes subscribunt. p. 246. n. 8

● *Commissio*

& Verborum.

● Commissiones plurimæ simul iam expeditæ, & confectæ ab officialibus adportantur Sanctissimo, coram quo cum annulo penes se custodito literæ ipsæ sigillantur. ibid. n. 9

● Commissiones auocatorias primæ instantiæ annulo Piscatoris munitis non admittit Senatus cum ex eo non satisfiat formæ, & intentioni Concilij Tridentini. p. 247. n. 16

● Commissiones auocatorias primæ instantiæ nisi propria manu Sanctissimi subscriptas non admittit Senatus, cum firmiter sit seruanda forma Tridentini. p. 249. n. 3

● Commissiones super beneficio reseruato liberè expediuntur in prima instantia, cuiuslibet Delegato remissa, cum non percutiatur Tridentini dispositio. p. 250. a num. 1. cum seqq.

● Commissionis etiam subscriptæ cum clausula (omnesque alios) dubia vtilissimam desiderare resolutionem in Senatu experimento cognouit Author. p. 282. n. 2

● Commissio contra aliquem facta successorum aut hæredum expressione, ad hos semper trahitur. p. 283. n. 14

● Commissio impetrata contra dignitatem, vel Ecclesiam etiam mortuo Prælato re integra contra Ecclesiam, vel pro ea sustinetur. ibid. num. 15

● Commissio contra Prælatum nomine etiam proprio expresso extenditur ad successorem, mortuo illo re integra, in materia concernente Ecclesiam, aut Dignitatem. ibid. n. 16

● Commissio super materia non transmissibili ad successores, vel hæredes, indistinctè expirat, mortuo quocumque eo, contra quem fuit impetrata. ibid. n. 17

● Commissio non extenditur ad singularem successorem eius, contra quem fuit nominatim impetrata. ibid. n. 18

● Nisi in tribus casibus relatis. n. 19. & seqq.

● Commissio vt valeat contra successores eius, qui expressè fuit in ea nominatus (in casibus, in quibus alias valeant ipsi conueniri) debuit impetrari viuente antecessore non aliter. ibid. n. 23

● Commissio contra aliquem nominatim impetrata, eoque decedente re integra, an expiret contra hæredes vniuersales. p. 284. n. 23

● Qui negatiuam opinionem seferunt. ibid.

● Commissionem contra aliquem nominatim impetratam eo decedente re integra expirare ipso iure contra hæredes, veritus ostenditur. ibid. n. 24

● Commissio expirat mortuo eo, contra quem impetratur, nisi prius fuerit citatus, ita vt hæredes eius nequeant conueniri, ibidem num. 25

● Commissio expirat etiam contra hæredes eius, contra quem impetratur, mortuum ante citationem, vel intra terminum datum in ea ad comparandum. ibid. n. 26

● Commissio contra Prælatum re integra mortuum non expirat, sed contra successorem in dignitate exerecet. ibid. n. 27

● Alexand. Moneta in hoc articulo declaratur. ibid. n. 28

● Commissio contra hæredes perpetuatur, quando defunctus fuit citatus, licet lis non sit contestata ante eius mortem. p. 285. n. 34

● Abbatis doctrina conuincitur supponens com-

missionem durare contra hæredes defuncti impetratam ex sola impetratione. ibid. num. 36

● Commissio contra aliquem nominatim, non trahitur ad eius hæredes & successores vniuersales decedente illo re integra. pag. 286. num. 38

● Per commissionis præsentationem solam coram Delegato, nec iurisdiclio dicitur præuenta, nec res definit esse integra ibidem n. 39

● Commissionis præsentatio habet vim libelli in summarijs, secus in ordinarijs. ibid. num. 40

● Commissio subscripta manu Sanctissimi, quæ durat contra hæredes & successores eius, contra quem nominatim fuit impetrata, etiam mortuum re integra, non retinetur in Senatu, sed parti traditur, vt coram suo Delegato ea citatur in prima instantia. ibid. n. 42. & 43.

● Commissio, mortuo re integra eo, contra quem impetratur, cum expiret contra hæredes eiusdem, vel etiam eius, qui sub clausula (omnesque alios) comprehensus poterat conueniri, etiam si subscripta manu Sanctissimi, retinetur in Senatu, & causa hæredum in prima instantia remittitur Ordinario. ibid. num. 44

● Commissione principali resoluta ipso iure, resoluitur simul qualitas subscriptionis in ea contenta. p. 287. n. 45. & seqq.

● Commissione principali deficiente, aut resoluta, resoluuntur simul omnes clausulæ, & cæteræ qualitates ab ea dependentes. ibid. num. 46

● Commissione re integra resoluta semel, etiam subscripta manu Papæ contra hæredes, noua alia est necessaria, vt hæredes coram Delegato conueniantur. ibid. n. 47

● Commissio si in casu subintrare non appareat, nec clausula (sublata) in ea apposita operatur. ibid. n. 48

● Commissio limitata ad certas qualitates, aut personas ultra non extenditur. p. 289. n. 80. & seqq.

● Commissio, cuius virtute quis citatur, vt intra terminum compareat, extinguitur, si intra illum citatus decedat. pag. 290. num. 88. & 89

● Commissio impetrata contra aliquem suffragatur tertio venienti ad causam in eisdem statu, & terminis. p. 305. n. 61

● In commissione non intelligitur omisum, quod est conexum, incidens, aut consequens. p. 306. n. 70

● Commissio impetrata contra plures conueniendos in iudicijs mixtis degentes sub diuersis Ordinarij districtibus, non indiget subscriptione manus Sanctissimi, nec in Senatu retinetur, sed impetranti traditur, vt illa vtatur coram suo Delegato. p. 309. n. 14. & seqq.

● Commissio in iudicijs mixtis contra plures consortes impetrata, etiam non subscripta singulis eorum, non remittitur Ordinarijs. p. 310. n. 26

● Quod procedit etiam omnes conueniendi sunt Clerici, aut Religiosi, siue omnes laici, & alij clerici diuersi fori, quia coram superiori

Index Rerum,

- re Ecclesiastico omnes simul licite conueniuntur. *ibid.* n. 27
- Commissio in iudiciis mixtis obiecta à Nuncio contra conueniendos sub diuersis Ordinariorum districtibus degentes per Senatum traditur parti, vt coram Delegato caueatur. p. 311. n. 29. & seqq.
- Commissio non subscripta contra exemptum impetrata in tangentibus administrationem non exemptam, retinetur in Senatu remissa causa Ordinario. p. 313. n. 12. & seqq.
- Commissio super iurisdictione præsentata per Prælatos inferiores Episcopo non subscripta, in prima instantia retinetur in Senatu causæ cognitione Ordinario remissa. p. 318. n. 9 cum seqq.
- Commissio impetrata ob reculationem Ordinarij postmodum re integra recedentis, an retinenda erit in Senatu, remissa causa Ordinarij successori. p. 338. à n. 1. cum seqq.
- Commissio factæ communi nequit impetrans renuntiare aduersario (cuius fuit iam questum) inuito. p. 339. n. 11
- Commissio ob reculationem Ordinarij impetrata ex huius mutatione re integra (nempe ante iurisdictionem in Delegato radicatum) retinetur in Senatu, remissa causa cognitione Ordinarij recusat successori. *ibid.* n. 12. & seqq.
- Commissio impetrata causa cessante, cessat & ipsa commissio impetrata. p. 340. n. 19. cum seqq.
- Commissio non efficitur communis aduersario, nec ex ea ius queritur per impetrationem, nec per præsentationem, sed per citationem legitime expeditam, & executam. *ibidem* num. 26
- Secus post eam subsequutam, cui iam commissio impetrans nequit renuntiare. *ibid.* n. 27
- Commissio continenti aliquid fauorabile, potest re integra impetrans renuntiare. *ibidem* num. 28
- Commissio post præsentationem, & citationem executam fit communis aduersario, cui impetrans non potest renuntiare. pag. 341. num. 29
- Nisi contineat publicam vtilitatem. *ibid.* n. 30
- Commissio continenti aliquid priuilegium etiam ad commodum tertij potest re integra impetrans renuntiare. *ibid.* n. 31
- Commissio non efficitur communis ante præsentationem, & citationem executam, qua non vti potest impetrans inuito aduersario. *ibid.* n. 32
- Per comparitionem coram recusato tollitur recusatio, & commissio eius occasione impetrata. p. 342. n. 43
- Commissio impetrata censetur impetrans renuntiare per comparitionem coram alio iudice competente, ante vltimam hæc commissio. p. 342. n. 46. & 47
- Commissio ob reculationem impetrata ante eius exercitum non habet statum perfectum, nec consummatum, sed est re integra resoluibilis, & variationi subiecta. *ibid.* n. 51
- Ex commissione non acquiritur ius tertio re integra. *ibid.* n. 52
- Postquam ex secunda commissione nulla citauit impetrans, an possit illi renunciare ad priorem validam redire. p. 339. n. 9. & seqq.
- Commissio potest impetrans renuntiare re integra, secus post executam citationem. p. 293. n. 20. & seqq.
- Commissio impetrans, & comparens coram alio iudice competente commissio videtur renuntiare. p. 294. n. 25
- Per secundam commissionem impetratam super eodem negotio, an prima videatur renuntiare. *ibid.* n. 26. & seqq.
- Ad commissionem priorem subscriptam potest impetrans redire, etsi ex secunda non subscripta citauerit aduersarium. *ibid.* n. 27
- Commissio non subscripta, & ex ea citatio executata sunt nullæ ipso iure. *ibid.* n. 28
- Commissio semel repudiatam à Delegato, potest iterum re integra acceptare. & valide procedere. p. 295. n. 40
- Commissio secundæ non subscriptæ potest impetrans renuntiare, etsi ex ea citauerit aduersarium, nulliter tamen, ad priorem subscriptam redire. *ibid.* n. 43. & seqq.
- Secunda commissio ad idem impetrata, & ad corroborationem prioris est nulla, & prior valida remanet. p. 296. n. 48
- Limita vt *ibid.*
- Commissio secunda super eodem impetrata, si nulla est, priori validæ non derogat, nec impetrans ei censetur renuntiare. *ibidem* num. 49
- Commissioes quales, non nisi Ordinariis ditiuntur de stylo Roman. Curie, & quales indistincte etiam aliis delegantur. p. 356. n. 8 & seqq.
- Commissioes aliis directas nominatim, an Nuntius possit exequi, & seintromittere. *ibid.* à n. 31. & seqq.
- Commissioes alicui directæ specialiter, & nominatim si coram alio præsententur, sententia, & processus sunt nulli ex defectu iurisdictionis. *ibid.* n. 37. & seqq.
- Commissioes, qui de stylo Curie debent, & committuntur Ordinariis, si in eis se Nuntius intromittat in prima instantia, Senatus Ordinario remittit. *ibid.* n. 39
- Commissio directa vni personæ, sine subdelegatione in aliam transferri nequit. *ibidem* num. 38
- Commissio impetrata in prima instantia super subreptione, falsitate, & dolo litterarum Apostolicarum retinetur in Senatu remissa causa Ordinario cognoscenda. p. 259. n. 22
- Limita vt *ibid.* n. 23
- Commissio impetrata super appellatione ab electione consummata per Capitulum, & Prælatum, vti talem assistentem, per Senatum traditur impetranti, vt coram Delegato ea vtatur. p. 364. n. 29
- Commissio specialis perpetuo facta dignitari transit in Capitulum Sede vacante, quia est Ordinaria non delegata. p. 379. n. 30
- Commissioes in executionem gratiæ non subscriptas manu Sanctissimi petentes primam instantiam Ordinarij, omnes indistincte tradit Senatus impetranti, vt illis coram Ordinario vtatur. p. 386. n. 3
- Commissioes meræ iustitiæ non subscriptas, & contra formam Trid. retinet Senatus, cognitione simpliciter Ordinatio remissa. *ibid.* num. 4
- Commissio principalis si est nulla, quia non subscripta

& Verborum.

- subscripta, ex defectu forma pariter, & nullæ sunt monitoriales, compulsores, remissoriales, executoriales, & inde emanata, quia procedunt à radice infecta. p. 389. n. 38. & seqq.
- Commissioes alia, vel litteræ iustitiæ meram tangentem non subscriptæ, vti inefficaces, & penitus inutiles ad causam remissam Ordinario, coram quo iudicium initiat, frustra rei remitterentur per Senatum. p. 390. n. 48. & seqq.
- Commissioes causaram non valent nisi litteræ fuerint expeditæ. p. 419. n. 66. & seqq.
- Commissio, & supplicatio inter se habentur, sicut genus, & species, genus namque est supplicatio, commissio species sub suo genere inclusa. p. 420. n. 3
- Commissio ad executionem gratiæ continet iustitiam, supplicatio verò meram gratiam. *ibid.* num. 3
- Commissio est accessoria ad gratiam principalem. *ibid.* n. 6. & seqq.
- Commissioes siue subscriptæ à Papa, siue à Prælo habente speciale facultatem ad id distribuit Vicecancellarius, vel eius Regens. p. 421. n. 13
- Et de formula distribuendi. *ibid.* n. 14
- Commissio, & concessio regulantur à supplicatione, & petitione. p. 423. n. 21. & seqq.
- Commissio causa nullitatis aduersus sententiam datam super vna re, non potest super alia Delegatus pronuntiare. *ibid.* n. 22
- In commissione non lecta minimè censetur concessa. *ibid.* n. 23
- In commissione subscripta per Papam non limitata omnia petita in supplicatione comprehensa, & concessa intelliguntur. *ibidem* num. 18
- Commissio per supplicationem simpliciter subscripta à Papa in prima instantia comprehendit, quidquid in supplicatione non lacerata continetur. p. 423. n. 32
- Commissio petita à Sanctissimo per supplicationem postulat, quæ itidem dicitur supplicatio. *ibid.* n. 36
- Commissio, & executoris datio ad gratiam tunc illi est accessoria postquam fuit concessa, non antea. *ibid.* n. 38
- Ex commissione ad partes missa non apparet, à quo fuerit subscripta supplicatio, an à Papa an ab alio habente signaturam, quia vniformiter omnes, & eodem modo scribuntur. p. 425. n. 4. & seqq.
- Commissioes auocatoria in prima instantia, quæ mittuntur ad partes non requirunt subscriptionem propriæ manus Sanctissimi, sed solum supplicatio, quo satisfieri Concil. Trid. declarauit S. Congreg. *ibid.* n. 8. & seqq. Vide tamen in § 5. per totum.
- Commissio ostendere, sed inutilem, & carentem forma solemnem, & non ostendere idem est. p. 436. n. 14
- Commissio super non ente nullam tribuit iurisdictionem. p. 452. n. 58. & seqq. & de singulis effectibus à n. 51
- Commissio auocatoria ad Curiam contra miserabilem personam est subreptitia, non facta specifica relatione miseracionis. *ibidem* num. 61
- Commissio specialis facta in Curia non tenet non facta Papæ relatione dependentia causæ in partibus. p. 454. n. 83. & seqq.
- Et talis commissio, absque scientia certa Papæ est nulla ipso iure. *ibid.* n. 85
- Commissio impetrata super appellatione nondum emissa nulla est. p. 457. n. 1. cum seqq.
- Ex commissione super appellatione, quæ non stat, potest procedi prout in prima instantia, si habeat clausulam (quam & quas) *ibidem* num. 2
- Ia vt tunc sententia in gradu appellationis non existens lata prout in prima, sit prima. *ibid.* n. 3. & seqq. Vide clausula.
- Ex commissione non subscripta habente clausulam (quam & quas) an Delegatus possit hodie ex Tridentin. pronuntiare prout in prima, deficiente appellatione super qua fuit commissio impetrata. *ibidem* n. 4. cum seqq.
- Ex commissione (quæ nulla est ex defectu formæ Tridentin.) Ordinarius, cui causam Senatus remittit procedere non potest, & sic sua Ordinaria potestate procedit. pag. 487. num. 6
- Nec delegatus ipse, cui specialiter fuit directæ talis commissio nulla. *ibid.* n. 2
- Commissiois virtute alteri iudici directæ nominatim, Ordinarius procedere non potest, quia deficit intentio committentis, *ibidem* num. 8
- Commissiois defectum prouenientem aliunde de iure communis non supplet subscriptio in ea apposta. p. 228. n. 34
- Commissioe data, & petita suo Ordinario, quem dixit Salmantinum, cum vti sit Compostellanus, neuter vti potest, vnus, quia non nominatur, alter, quia defecit intentio Papæ. p. 487. n. 10. cum seqq.
- Commissioem complere, & expedire non potest iudex non nominatus, nec à nominato recedi potest. *ibid.* n. 12
- Commissioem vni directam nominato, si coram alio non nominato in ea impetrans præsentauerit nihil agit, sed vitio nullitatis, subiciuntur acta, & sententia. p. 486. n. 13
- Commissio directa certæ personæ in alium transferri non potest absque subdelegatione. *ibid.* n. 14
- Commissio directa Vicario, seu officiali Episcopi nequit præsentari Episcopo non nominato in ea. *ibid.* n. 15
- Nec è conuerso, quia de nominato ad non nominatum in commissione nequit valide fieri transitus. *ibid.* n. 16
- Nisi mediante subdelegatione. *ibid.* n. 17
- Commissio ex defectu formæ nulla à principio non potest in Ordinarium transire, quia de non ente ad ens non potest fieri transitus. p. 487. n. 11. & seqq.
- Ex commissione nulla vmbra aliqua iurisdictionis non remanet in Delegato. *ibidem* num. 22
- In commissione pro executione gratiæ non subscripta per Senatum Ordinario remissa, retinetur iste regulariter via executiua procedere, aliter nempe non alterata priuilegiata natura. p. 488. n. 36
- Commissio non subscripta super executione gratiæ ad beneficium non referatum percutit primam Ordinarij instantiam ad quem

Index Rerum,

pertinet tam super executione, quam super iudicio Ordinario. p. 496. n. 55. & 56
 Sed si tunc fuerit commissio subscripta, executori pertinet non Ordinario cognitio tam in via executiva, quam in via Ordinaria. ibid. n. 57. & seqq.
 Commissio executoris gratia debet esse subscripta, vt via Ordinaria procedere possit in prima instantia, quando ex verbis gratia tenetur assumere partes iudicis, aliàs causam remittit Ordinario. p. 491. n. 64. cum multis seqq.
 Commissio ad petitionem tertij pro iure suo principali comparantis non amittitur in Hispania sine subscriptione Papae. pag. 306. num. 78
 Secus si compareat in eodem statu, quo casu eius commissio noua subscriptione non eger. ibid. n. 79
 Per commissionem impetratam, & citationem decretam, non tamen Reo intimatam, & executam res non definit esse integra, nec iurisdictione praeventa. p. 185. n. 37
 Impetrans ante praesentationem commissionis potest liberè ea non uti, & renunciare, secus post eam, & citato aduersario, cui iam fuit ius quaesitum, & commissio facta communis utriusque parti. p. 149. n. 15
 Commissione facta communi, & iure aequaliter quaesito utriusque parti, electio ex superstitibus aequaliter utriusque competit praeventiue. ibid. n. 16
 Re non integra per commissionis praesentationem commissio fit communis utriusque parti, & aequaliter ius quaesitum, ac pariter ius eligendi vnum ex superstitibus. pag. 151. num. 28
 Delegatus certus esse debet de sua commissione non aliter quam per litterarum originalium ostensionem, & sibi factam praesentationem. p. 153. n. 53
 Ita vt transumptum eorum non sufficiat ad exercitium iurisdictionis. ibid. n. 54
 Comparatio, Comparans. Vide *Renunciatio, Immissio, Commissio, Tertium, Contradictio.*
 Comparans coram iudice incompetente cum protestatione, nec declinatoria, nec recusationi opposita renunciare videtur. pag. 351. num. 54
 Compatens cum clausula (circa consensum) non censetur consentire in iudicem incompetentem. ibid. n. 55
 Comparans ex necessitate iuris renunciationem reculationis, aut appellacionis non inducit. ibid. n. 56
 Comparatio sola coram Auditore Camerae aliòve Delegato, etiam sine declinatoria non inducit prorogatio. p. 353. n. 76
 Per comparationem coram recusato tollitur recusatio, & rescriptum eius occasione obtentum. p. 342. n. 43
 Per comparationem coram alio iudice competente re integra, & ante vsum commissionis, huic impetrans renunciare videtur. ibidem num. 47
 Comparans coram alio iudice competente postquam commissionem impetrauit, an ei renunciare videatur. p. 294. n. 25. & seqq.
 Compatens coram iudice à quo si fuerit reie-

ctus, non renunciat suae appellacioni. ibidem n. 35. & seqq.
 Comparans coram iudice earente iurisdictione non dicitur renunciasse suae commissioni impetratae. p. 296. n. 47
 Per comparationem appellantis coram inferiore sine protestatione renunciat appellacioni. p. 451. n. 33
 Concurrentibus duabus appellacionibus ad Papam, & ad inferiorem, si coram isto compareat renunciare videtur suae appellacioni ad Papam. ibid. n. 54
 Comparans coram alio iudice praetendente iurisdictionem in eadem causa videtur renunciare commissioni à se impetratae ante eius praesentationem, & exercitium. ibid. n. 55
 Comparans appellans coram alio iudice, non potest postea impetrare commissionem super appellacione iam resoluta. ibid. n. 56
Compensatio.
 Compensatio admittitur in gradu appellacionis etiam à diffinitiva, licet reconuention non. p. 258. n. 6
 Compensatio quodcumque, & coram quolibet iudice admitti debet. ibid. n. 7
 Competens, Competentia, Incompetens. Vide *Ordinarius, Iurisdictione, Iudex.*
 Competentia orta inter Ordinarium certantem causam in prima instantia sibi pertinere, & Nuntium, Archiepiscopumque, Senatus quomodo concipiat decretum. pag. 195. num. 59. & seqq.
 Orta competentia inter Ordinarium, & superiorem ob primam instantiam illi praesentatam ex Tridentin. Cancellariae nequeunt vti decreto (en conoer, y proceder) ibidem num. 64
 Super competentia orta inter Ordinarium tuentem suam primam instantiam, & eius superiorem, & à quolibet eorum fuerit appellatio emissa pro eius delatione potest quodlibet Tribunal adiri. ibid. n. 65. & seqq.
 Error aliquorum putantium Audientias Regias vti posse decreto de conoer, y proceder, super quocumque genere competentiae ortae inter Ecclesiasticos, annotantur. ibidem num. 66
 Competentias inter Ordinarium, & Superiorem circa admittendas appellaciones in prim instantia definitiuit S. Congregat. amplissime. p. 229. n. 4. cum seqq.
 Incompetens iudex postquam se competentem declarauit, quiescente parte, vterius de eius incompetencia non est haesitandum. p. 324. n. 12. & seqq.
 Incompetentia iurisdictionis cum tractatur inter duos, horum manus sunt ligatae super causa principali. p. 349. n. 38
Complicatio. Vide Ius connexum, Executio, Condemnatio.
 Consensus Superioris requiritur, vt renunciari valeat iuri continentis fauorem complicatam cum subditis. p. 171. n. 22. & seqq.
 Complicatio iurium, & connexitas vbi adest non fit executio in renunciantem, quia infert inseparabile praedictum non renunciantis. p. 273. n. 37. & 38
 In iuribus complicatis, vt sententia teneat pro parte, non sufficit aliquorum tantum citatio ibid. n. 39. & seqq.

Circa,

& Verborum.

Circa ius complicatum, & connexum multa remissio. p. 174. n. 51
 In iure complicato, & indiuiduo privilegium vnius prodest alteri non privilegiato. ibidem num. 52
 Complicatum ius habens privilegium vnius renunciatione non tollitur, cum redundet in alterius praedictum. p. 216. num. 22. cum seqq.
 In iuribus complicatis executio sententiae tam respectu condemnati, quam non condemnati cessat. ibid. n. 24
 Consensu vnius ex habentibus ius complicatum ex Trident. deficiente, non valet prorogatio, nec cessat Trident. dispositio, nec per consequens Regis Regalia protectionis. p. 221. n. 3. cum seqq. vsque ad n. 7
 Iuris complicati, & connexi renunciatio nec in praedictum, etiam renunciantis valet. p. 273. n. 45. & seqq.
 Iuris complicati renunciatio commodam separationem minime admittentis non valet etiam in praedictum renunciantis. ibid. n. 48. & seqq.
 Iuris complicati, & inseparabilis praescriptio contra vnum, nec etiam contra istam completa dicitur. p. 274. n. 56. & 57
Concessum. Vide Signatura, subscriptio, Supplicatio.
 Subscriptas commissiones per concessum non admittit Senatus in prima instantia. p. 416. num. 36
Concilium Tridentinum, Concilium.
 Conciliorum celebrationi assistebant Imperatores, vt obstitent iniquis, & turbationibus. p. 10. n. 57. & 58
 Conciliorum sunt protectores Principes, & omnium ad Status Ecclesiastici conseruationem, & tuitionem spectantium. ibid. n. 59. & 60
 Concil. Trid. sunt protectores, sicuti vniuersaliter Ecclesiae. ibid. n. 67
 Concil. Tridentin. in quibus Regnis non obligat, quia non receptum. p. 48. n. 133
 Concil. Trid. sessio. 24. c. 7. in Hispania non est receptum, quia antea, & post vni plura simplicia conferuntur. ibid. n. 134
 Litterae in derogationem Concil. Tridentin. ob scandalum retinentur in Senatu. p. 81. n. 37. & seqq.
 Litterae Apostolicae propter quascumque causas aduersantes sacris Canonibus, & Conciliis generalibus trahuntur ad Senatu. p. 121. num. 40
 Concil. Trident. protectio lege noua commendata fuit Senatu Supremo. p. 122. n. 53
 Concil. Trid. in c. causae omnes respicit fauorem Ordinarium, & subditorum simul, id est vnius consensu non valet renunciatio. p. 172. n. 35. & seqq.
 Cancellariae, & caeterae Regiae Audientiae penitus sunt inhibitae ne de violentis tangentibus obseruationem, & executionem Concil. Tridentin. cognoscant cum sint reseruatae priuatiue Consilio Supremo. p. 181. n. 26. & seqq.
 Etiam de partium consensu. p. 182. n. 40
 Lex Regia inhibens Cancellariis circa violentas tangentes executionem Concil. Tridentin. habet clausulam auocatiuam, & abdicatiuam, in qua solus consensus Principis operatur. ibid. n. 41
 Lex Regia 81. loquens de inhibitione Cancellariorum circa violentas tangentes executionem Concil. Trident. late interpretatur, & declaratur, in quibus casibus procedat. p. 183. n. 46. & seqq.
 Si coram Delegato opponat pars aliquam exceptionem prouenientem ex dispositione Trident. & à non admissione, vel reiectione appellet, potest licite ad quolibet Tribunalia recurrere, & obtinere decretum vim fieri, deferendi, & reponendi. ibidem n. 47. & seqq.
 Quando cumulantur remedia retentionis, & querelae obnegatae delationem appellacionis, an ad Cancellariam possit recurri in casibus tangentibus executionem Trid. & numquid quoad omnia teneatur remittere Consilio Supremo, & quo genere decretorum tunc vtiqueat. p. 184. n. 56. remissio.
 Ad Conciliorum, & Ecclesiae tuitionem saepe Pontificem inuississe Principes Christianos, vt sedarent violentos incurfus, multis canonicis decretis legimus. pag. 201. num. 3. cum seqq.
 Concilium Agatense refertur, quo dicitur ab omnibus Principibus esse auxilium postulandum, pro molestis pauperum, quibus Ecclesia fatigatur. ibid. n. 9. & n. 26. cum seqq.
 Principes omnes Christianos Pius IV. prouocauit ad Concil. Tridentin. protectionem, obseruationem, & executionem. p. 202. n. 24. & 25
 Conciliorum omnium generaliter Principes sunt protectores sicut Status Ecclesiastici, & specialiter Concil. Trident. quod plurimorum etiam auctoritate fulcitur. pag. 202. num. 27
 De Concil. Tridentin. executione, & protectione maximo conatu certat Rex Catholicus, vt ex suis legibus patet relatis. ibidem n. 28. & 29
 Concil. Trident. decretum refertur, quo dicitur Deum fecisse Principes protectores Ecclesiae, & Fidei. ibid. n. 26
 Ex Concil. Tridentin. protectione Regi commendata oritur facultas condendae legis in Concilij confirmationem, & eius executionis iurisdictionem. p. 203. n. 31. & seqq.
 Concil. Calcedonens. inuoluntate obseruari praecipit sua lege Imperator Martinus. ibid. num. 33
 Item Iustinianus quatuor aecumenica Concilia. ibid. n. 34. & seqq.
 Violentiarum cognitio tendens ad executionem, & obseruationem Concil. Trident. solum Supremo Senatu est reseruata, caeteris inhibitionis Cancellariis. ibid. n. 29
 Violentiae tangentes obseruationem, & executionem Concil. Trid. conspiciuntur in Aula regiminis. ibid. n. 30
 Ad Caroli V. & Philippi II. instantiam facta fuit conuocatio ad Concil. Trid. definitum. p. 204. n. 43
 Tridentini decreta magno labore, & vigilantia fuere diffinita ad reformationem vniuersalem morum, & pro vniuersae Reipublicae spiritualis aptiori Regimine multa damna perni

Index Rerum,

perniciosa auelluntur. p.205. num.44
 Et lamentabile foret Sanctissima decreta diuinitus diffinita, & salubriter recepta, si fructum ex negligentia amitterent in perniciem Reipublice spiritualis, & temporalis. ibidem num.45
 Verba Bullae Pij V. recensentur, quibus apparet de omnimoda utilitate obseruationis Concilii Tridentini, cuius decreta tot labore edita plura tollunt scandala, & abusus in Ecclesia. ibid. n.46
 In dicta Bulla plurima leguntur pronocantia Principes ad obseruationem Concilii Tridentini pro vniuersali Regnorum tranquillitate, & utilitate. ibid. n.47
 Concilio & Synodo iniuriam facit, qui semel recte disposita reuoluerit contenderit. ibidem num.51
 Concilii Tridentini summa cum reuerentia fuit in Hispania receptum, in pluribus tamen Regnis aliorum Principum non. ibid. n.52
 Quod prodesset Regem Catholicum se vigilantiem praebuisse in Concilio Tridentino, pronocantione, si in eiusdem protectione non perseueraret. ibid. n.54. & seqq.
 Ordinaria prouiso in Senatu expeditur ad exportandas litteras Apostolicas in contrauentionem Concilii Tridentini, extortas, vt vel retineantur, vel in iudicialibus Ordinariis remittantur cognitio. p.206. n.58
 Concilii Tridentini specifica requiritur derogatio. ibid. n.59. cum seqq.
 Litterae impetratae in derogationem, & contrauentionem Concilii Tridentini in Senatu examinantur, qui variis modis decernit. ibid. n.66. cum seqq.
 Litterae in contrauentionem alicuius decreti Tridentini regulariter detinentur in Senatu. ibid.
 Tridentini in cap. causae omnes percutio frequentior est singulares continens difficultates, quae speciali egent tractatu discutendas per totam. ibid. n.68
 Pro Concilio Tridentino dubiorum declaratione, & interpretatione ad Sedem Apostolicam recurrendum. p.207. n.1. cum seqq.
 Concilium conuocare ad cuiuslibet dubij sui declarationem foret penes impossibile, & semper durissimum ob quibus declarationem Papae deseruauit. ibid. n.4
 Concilii declaratio nihil aliud est, quam ipsiusmet Concilium declaratum ad effectum protectionis Regis. p.209. n.21
 Rex euigilare debet ne Praelati ex sua absenta interpretatione Concilii subditos laedant. ibid. n.22. & 24
 Pater Enriquez declaratur circa violentias tollendas in contrauentionem Concilii Tridentini. ibid. n.23
 Litterae laedentes Tridentini, caetera decreta praeter cap. causae omnes, an retineri debeant in Senatu facillime deducuntur ex singulis Concilii decretis. p.211. n.2
 Tridentini decretum in cap. causae omnes praesertim primam Ordinarij instantiam ad litteram refertur, & specialiter eius verba adnotantur, vt ab alio iudice tunc gesta sint nulla ipso iure. ibid. n.3. & 4
 Concilii Tridentini in cap. causae omnes cum vniuersa renunciatione non cesset, nec Regalia pro-

tectionis impartiendae ad preces reclamantis, & recursu vtenis. p.216. n.27. & seqq.
 Concilii Tridentini in cap. causae omnes non obstat pupillo Clerico, & aliis instabilibus volentibus declinare forum Ordinarij in prima instantia, sicuti de iure communi eis licebat. p.449. n.37
 Protectione Concilii Tridentini, vti nequit Rex super non contentis, nec comprehensis in eius decretis. p.218. n.5. & seqq.
 Concilii Tridentini vbi aliqui Ordinarij remittunt explicandum, vel exequendum, omnes iurisdictionem Ordinariam habentes possunt exequi, vbi plura congeruntur de hoc. p.219. num.18
 Agitur exacte de excommunicatione Concilii Tridentini in cap.20. causae omnes, §. ad haec referuntur solo iudicio Episcopi causas criminales, & matrimoniales. p.221. n.41. & seqq.
 Concilii Tridentini in cap. causae omnes non sustulit legitimos modos, quibus de iure poterat quis alienum forum fortiri. pag. 223. num.9
 Concilii Tridentini protectio Regi commendata cessat per rescutionem legitime factam Ordinarij, cum Concilii cesserit dispositio. p.224. n.1. cum seq. & à n.6. cum seqq.
 Concilii Tridentini in cap. causae omnes non sustulit legitimos modos, ex quibus de iure Canonico ab Ordinariis receditur in prima instantia. p.231. n.1. & seqq.
 Concilii Tridentini regula c. causae omnes, nonnullis modis limitata in eodem decreto reperitur, ex quibus licet percutitur prima instantia Ordinarij, & cessat Regis protectio. p.239. n.1. cum seqq.
 Concilii Tridentini in c. causae omnes verbum proprium ponderatur, quod sit exclusiuum manus alienae. p.248. n.33
 Concilii Tridentini in cap. causae omnes non vitur dictione (instantia) in sua rigorosa significatione, ita vt causae debeant habere instantiam, vt eius dispositio locum habeat, sed ad ostendendum omnes causas primitus proponendas, & tractandas coram Ordinariis. p.263. n.17. cum seqq.
 Concilii Tridentini praesertim primam instantiam Ordinarij non exclusit conseruatores, qui vt Ordinarij de causis exemptorum cognoscunt in prima instantia. p.278. n.93
 Concilii Tridentini non sustulit legitimos modos, ex quibus de iure communi licet receditur ab Ordinariis. p.309. n.17
 Concilii protectio praestatur a Rege ob bonum publicum, ne litigantes extra suas Prouincias ire cogantur. ibid. n.18
 Concilii Tridentini decretum refertur, quo disponitur exemptum quemlibet ratione beneficii subesse Ordinariis. p.314. n.14. & seqq. & à num.1
 Concilii Tridentini in cap.20. §. ad haec, sess. 24. de reformat. & declarat S. Congreg. non procedunt, quando ab inferiore Praelato super iurisdictione praetensa allegatur cum immemoriali, aut quasi possessione privilegium simul. p.319. n.14. & 15
 Circa quod duae singulares Rotae decisiones adducuntur. p.30. n.23
 Concilii Tridentini in c.20. sess. 24. de reformatione, non exclusisse sententias, & rem iudicatam, pluries

& Verborum.

pluries determinauit Rota. pag. 323. num. 1. cum seqq.
 Concilii vbi non derogat sententiis non comprehendere casus per eas decisos. p.324. n. 7. & 8
 Concilii Tridentini praesertim primam instantiam Ordinarij non sustulit legitimos modos, ob quos ab eo licet receditur. p.338. n.2. & seqq. & p.397. n.2
 Concilii praesertim primam instantiam Ordinarij, licet non sustulit legitimos modos fortiendi alienum forum: non tamen illegitimos de iure communi approbavit, prout est quando reus non reperitur in loco contractus. p.401. n.37. & p.402. n.32
 Concilii Tridentini renouauit formam praesertim à iure descriptam in litteris expedendis, & aliter expeditas annullauit. p.447. num.8. & seqq.
 Concilii Tridentini induxit, ne pauper in causis matrimonialibus extrahatur à sua Prouincia, siue in prima, siue in alia qualibet instantia. p.448. n.17. & seqq.
 Concilii Tridentini in c. causae omnes non sustulit legitimos modos, ex quibus de iure communi licet quis recedit ab Ordinariis in prima instantia. p.449. n.37
 Concilii Tridentini referens aliquot casus per quos sit probandum ius patronatus, non censetur excludere alios modos, per quos de iure Canonico probari licet poterat. ibidem num.38
 Concilii Tridentini in cap. causae omnes non comprehendit Tribunal Monarchiae Siciliae. p.37. num.43
 Quia in eo Regno non fuit vsu receptum. ibid.
 In dispositione cap. causae omnes licet specialiter Legati de Latere sint inhibiti in prima instantia, non tamen Rex est Legatus Siciliae, cuius specifica mentio debuit fieri. ibid. num.44
 Vbi de aliis fundamentis.
 Concilii Tridentini licet in Hispaniarum Regnis fuerit generaliter receptum non obstat, quominus aliqua decreta vsu recepta non sint in specie. ibid. à n.45
 Concilii Tridentini in cap. causae omnes praesertim primam cognitionem Ordinarij supponit potentiam, habilitatem, & iurisdictionem eorum. p.334. n.4. & p.237. n.29
 Regio Senatu priuatiua datur facultas ex l. Regia examinandi litteras Apostolicas in derogationem Concilii Tridentini. p.461. n.4
 Declarationibus asseritis dictantibus per subscriptionem apponendam in sola supplicatione satisfieri formae Tridentini, vti non authenticis Senatus fidem negat. p.441. n.9
 Subscriptionem propriae manus Sanctissimi apponendam in ipsiis scriptis ad partes missis expressè decreuit Concilii Tridentini. ibidem num.12
 Rescriptum mittendum ad partes subscribendum esse, non casualiter, sed prouide decreuit Concilii Tridentini, vt certus sit Ordinarius de aueocatione Papae in prima instantia. p.442. num.14
 Si per supplicationem subscriptam satisfieret formae Tridentini, ingens damnum efficeretur, etiam si impetrans, cum cogatur de ea docere coram Ordinariis, & Senatu. ibid. n.16

A Concilio Tridentino quod claris verbis discernit rescriptam auocatorum subscribendam non est facile recedendum per declarationes, de quarum fide non constat contrarium dicentes. ibid. n.18
 S. Congregatio Cardinalium facultatem habet à Papa declarandi, & interpretandi dubia, & ambigua Concilii Tridentini. ibidem num.19
 Rex Catholicus non patitur, vt in aliquo subuertantur decreta Concilii Tridentini. p.443. num.25
 Declaratio, quod per supplicationem subscriptam satisfiat formae Tridentini, euidenter eiusdem verbis incongruit. ibid. n.27
 Senatus verbis claris Concilii Tridentini decretis subscriptionem apponendam in rescriptis adhaeret, nec patitur vt rescripto auocato primae instantiae, in quo subscriptio visibiliter non legitur. ibid. n.28
 Regis protectio cessat, vbi Concilii Tridentini cessat, & nec disponit. p.464. n.23
 Delegata iurisdictioni non comprehenditur in Tridentino praesertim primam instantiam Ordinarij. ibid. n.25
 Rex Catholicus vt protector Concilii Tridentini in cap. causae omnes, an poterit examinare litteras Apostolicas in derogationem primae instantiae S. Inquisitionis. p.470. n.55. & seqq.
 Inquisitionum iurisdictioni auocabilis, ex quo cohaeret iurisdictioni Ordinarij non auocabilis efficitur inauocabilis, & per participationem includitur in cap. causae omnes Tridentini. p.471. n.70

Concordia. Vide Transactio, Fidei.

Concordia inita inter colligantes pendente recursu retentionis absque Fiscalis Regij interuentu, an ipsum cessare faciat quoad omnes. p.170. n.1. cum seqq.
 Et concordia inita inter colligantes super retentione Bullarum regulariter non cessat recursus, quem prosequi valet Regius Fiscalis non transgens. ibid. n.6. & à n.63

Conclusio.

Conclusa iam causa inter alios, tertij comparentis lis simulata non tractatur. p.303 à n.35. cum seqq.

Concursus. Concurrere. Vide Qualitas, Persona.

Variis modis concurrere assolent in Senatu simul retentionis litterarum remedium & querela violentiae ob non delatam appellationem ab executore eorum emissam. p.159. num. 1. & seqq.

Concursus habet locum in beneficio curato iuris patronatus laici deuoluto ad Ordinarium pro illa vice. p.183. n.46

Condemnatus. Vide Ius Complicatum, Connexum.

Condemnatus ad tradendum instrumentum obligationis, quod non apparet, cogitur liberare debitorem. p.130. n.19

In condemnatum ad rei institutionem, qua fuerat per tertium spoliatus contra quem obtinuit primam restitutionis sententiam executam, statim victor prior suam exequitur. p.140. n.106

In condemnatum ad rei restitutionem, quam minimè possidebat tempore litis motae, eo ipso

Index Rerum,

iplo quo cœperat possidere sit executio ab-
que nouo processu. *ibid.* n. 107
Conditio. Vide Iurisdiclio.
Conditionaliter possunt simul intentari reme-
dium retentionis quarela violentiæ ob non
delatam appellacionem emissam ab executore
litterarum. p. 160. n. 9. cum seqq.
Conditionaliter simul possunt proponi appel-
lacio, & nullitas. *ibid.* n. 10. & seqq.
Conditionem tacitam habet omnis dispositio
rebus sic stantibus, ita vt ea recedatur no-
ua superueniente causa. p. 342. n. 50
Conditio, dilatio, aut tempus respiciens execu-
tionem contractus tantum non reddit prin-
cipalem dispositionem conditionalem, sed
pura remanet. p. 387. n. 15
Conditionaliter acquiritur iurisdiclio iudici
loci contractus, si in eo reperitur contra-
hens non absolutè. p. 398. n. 16. cum seqq.
Conditionaliter non absolutè attribuunt Do-
ctores iurisdiclionem iudici loci contractus.
p. 399. n. 24. & seqq.
Conditionaliter iurisdiclio attributa non acqui-
ritur iudici, nisi prius conditione verificata,
ita vt antea eius processus sit nullus iurisdic-
tionis defectu. p. 400. n. 27
Conditio sub qua datur iurisdiclio plenè pro-
banda est. *ibid.* n. 28
Ante conditionem purificatam sub qua iurisdic-
tio datur sententia lata est nulla, nec transit
in rem iudicatam. *ibid.* n. 29. & seqq.
Conditione (super qua fundatur iurisdiclio da-
ta iudici loci contractus) deficiente, atque
etiam clerici renunciatione cum licentia sui
Ordinarij, processus contra eum non reper-
tam ibidem nullus est. p. 401. n. 36
Conditio extrinseca sententiæ non suspendens
condemnationem, nec distinctionem negotij
admittitur. p. 153. n. 49
Conductor.
Conductor rei eam emens, sequuto retractu,
redit ad suam conductionem. p. 154. n. 72
Successor in re per iuris translationem tenetur
stare conductioni per antecessorem factæ, se-
cus si succedat per priuationem, & extin-
ctionem iuris. p. 155. n. 83
Successor per priuationem ex eo non tenetur
stare conductioni, quia extincta fuit con-
ductio, licet successor sit. *ibid.* n. 87
Confirmatio. Vide sententia.
Confirmatio, vel infirmatio sententiæ tacite
sufficit si alia fertur, idem vel contrarium
continens. p. 455. n. 101
Confirmatio sententiæ, vel statuti in parte cæ-
tera infirmata censetur, *ibid.* n. 102. & seqq.
& p. 49. n. 143
Nullitas sententiæ ex defectu iurisdiclionis in-
fluit in alias eam confirmantes. p. 347. n. 41.
& sup. n. 37
Officium Notariatus concessum ab Episcopo,
Episcopi vita durante confirmatum à Papa
durat post mortem Episcopi. p. 357. n. 3
Officium temporale prouisum à Rege confir-
matum à Rege durat per vitam prouisi,
ibid.
Idem de Vicariatu Episcopi à mobili confir-
mato per Papam. *ibid.*
Idem de Vicariatu Regulari confirmato per
Pronocialem, vt non expicit morte Guar-
diani. *ibid.*

Prouisio beneficij manualis confirmata per Pa-
pam durat per vitam prouisi. *ibid.*
Confirmatio statuti per Principem, vel Papam
dicitur statutum Papale. *ibid.*
Confirmatio non est actus per se solum subsi-
stens, idèd super actu nullo, quia non con-
firmabilis, cadere non potest, quia pariter
nulla reditur. p. 347. n. 39. & seqq.
Conformes, Conformitas. Vide Sententia.
Quando ius posterius confundit aliud secum
concurrentens, si illud est temporale non ope-
ratur confusione perpetuam, sed tempora-
lem suspensionem. p. 154. n. 69
Iura duorum in eadem persona concurrentia
non confunduntur, sed quodlibet considera-
tur de perse, ac si fuissent diuersa persona.
p. 316. à num. 40. cum seqq. & à num. 28. &
seqq.
Connexum. Vide Ius complicatum, Condemnatum.
Recursum æqualiter continent utilitatem con-
nexam vassallorum, & Regis in huius præ-
iudicium non valet renunciatio ratione con-
nexitatis inseparabilis. p. 173. n. 25
Que non possunt nisi connexè prodici, non
possunt nisi connexè tolli. *ibid.* n. 26
In connexis, & indiuiduis nihil fit contra
vnum, quin alteri fiat præiudicium, *ibid.*
num. 27
Connexa sunt ad indiuidua. *ibid.* n. 28. & seqq.
Connexitas iuris vbi adest, citatio omnium ha-
bentium ius complicatum requiritur, vt iu-
dicium & sententia valeat etiam contra cita-
tos. p. 173. n. 40. & seqq.
Circa ius connexum, & complicatum plura re-
missi. p. 174. n. 51
In commissione non intelligitur omisium, quod
est connexum, incidens, aut consequens.
p. 306. n. 70
Connexitas in iure inducit inseparabilitatem.
p. 308. n. 3
Connexi dicuntur articuli, si lata sententia in
vno parit rem iudicatam in alio. pag. 451.
num. 47
Et sufficit, vt vnus ab alio dependeat. *ibid.*
Connexitatis ratione persona inclusa in dispo-
sitione secum trahit personam exclusam, vt
simul capiat. p. 471. n. 75
In re indiuidua vnus non patitur præiudicium
ratione communionis, & societatis cum alio.
ibid. n. 76
Conquiescere. Vide Superfedere, Suspendere.
Pendens.
Conscientia.
Tuta conscientia vtuntur Princip. Regalia re-
tentionis Bullarum Apostolicarum tot Do-
ctorum falcita autoritate. p. 38. n. 53
Etiam res foret dubia in vtroque foro tunc
sequuntur opinionem sibi fauorabilem. *ibid.*
Consensus, Consentire.
Consentire videtur in matrimonio iam facto,
qui Procuratorem constituit ad illud contra-
hendum. p. 129. n. 14
Consensus superioris requiritur, vt renunciati
valeat iuri continentis fauorem complicatum
cum subditis. p. 171. n. 22. & seqq.
In dependentibus à Principe consensus partium
nihil operatur. p. 175. n. 54
Consensus patroni (super cuius defectu funda-
tur

& Verborum.

tur reuocatio) quoadcumque accedat, facit
cessare recursum retentionis. *ibid.* num. 58. &
seqq.
Item in consensu partium, & Ordinarij vbi re-
tentio petita fuit ex contrauentione, c. cau-
se omnes. *ibid.* n. 62
Item in consensu tertij ob cuius præiudicium
litterarum reuocatio fuit petita. *ibid.* n. 60
Consensus vbi non requiritur pro forma actus,
sed ad partis utilitatem, quoadcumque iob-
sequatur conualefcit actus. p. 176. n. 66
Consensus tam Ordinarij, quam litigantis requi-
ritur, vt cesset Tridentin. dispositio in cap.
causæ omnes, itavt altero deficiente Sena-
tus causam insuper remittat Ordinario. p. 215.
n. 6. & seqq.
Consensu in iurisdiclionem alienam absque
Ordinarij consensu, etiam condemnato nihil
obest, quin ius recursum Regio vti valeat,
vt in Senatu executoriales retineantur, &
causa Ordinatio denuo tractanda remittatur.
p. 216. n. 27
Consensu Ordinarij accedente post rem iudica-
tam, an cesset protectio Regalia, & Trid.
dispositio. p. 348. n. 46. & seqq.
Consensus tacitus Ordinarij ex scientia, & pa-
trentia inductus sufficit ad validitatem pro-
rogationis in prima instantia. *ibid.* num. 49.
& seqq.
Consensus Ordinarij accedens post rem iudica-
tam, & sic tempore incongruo non reddit
iudicium validum. *ibid.* n. 51
Doctores affirmantes consensum tacitum Ordina-
rii sufficere ad prorogationis validitatem,
loquuntur, quando tempore prorogationis
accessit, non quando post rem iudicatam fun-
datur in adis nullis. *ibid.* n. 52
Nec eo tempore incongruo accedente impedi-
tur recursum, nec remissio per Senatum faci-
enda. *ibid.*
Consensus super actu nullo non subsistit. *ibid.*
Consensus patris accedens post litem contesta-
tam à filio in aduentibus (quorum patet no-
luit adquirere vsumfructum) non reuoluit
iudicium. *ibid.*
Ex consensu metu censurarum (facta prius pro-
testatione) prorogatio facta in Romana Cu-
ria per partem compulsum dicere de bono
iure post oppositam declinatoriam non te-
net, nec tribuit iurisdiclionem in prima in-
stantia. p. 350. n. 53
Ex consensu metuloso crescit violentia, & ra-
tio protectionis in Senatu. p. 351. n. 56
Gundizalui de Paz obseruatio recentior impu-
gnantis valde proximè sibi falso relatam,
Consilium Supremum non remittere Ordina-
rio caulauit, postquam pars in iudicem
Roman. Cur. contempit. pag. 352. num. 65.
& seqq.
Praxis hæc si vera foret, nullo iure sustineret-
tur. *ibid.* n. 64
Consensus partis, si sine licentia Ordinarij suf-
ficeret ad alterius iudicis prorogationem,
illusorium maneret Trid. & Regalia protec-
tionis. p. 353. n. 79
Per consensum partis non reuoluitur processus
nullus ob non presentatam originalem com-
missionem. p. 394. n. 90. & seqq.
Consensus solus partis absque consensu Ordina-
rii non sufficit ad prorogandam alterius

iurisdiclionem, nec partis sola renunciatio
valet. p. 399. n. 23
Consensus proprii Episcopi ex quibus induca-
tur ad inducendam validam prorogationem
clerici. p. 40. n. 55
Consensus Vicarij Episcopi non sufficit ad va-
lidandam prorogationem alienæ iurisdiclio-
nis factam per clericum. *ibid.* n. 56
Consensus & voluntas, quæ inducitur ex facto
non extenditur vltra id quod de necessitate
inducitur ex facto. p. 306. n. 75
Consensus præstitus in actu gesto contempla-
tione vnus personæ ab eo, qui duas repræ-
sentat, non influit in aliam, cuius nomine
actum non gessit. pag. 316. à num. 46. cum se-
quentibus.
Consensus expressus Regis Catholici requiri-
tur in impetratione, & executione littera-
rum obentiarum è Romana Curia contra iu-
ra Inquisitionis Hispaniæ. p. 478. n. 92
Sixtus V. tales litteras esse subreptitias deficiente
consensu Regis, declarauit, & dat iurisdic-
tionem Inquisitioni Generali super examine
librorum. *ibid.* n. 93. & 94
Regi Catholico ex Bullis Apost. datur privile-
gium, vt sine suo consensu expresso, nec im-
petrentur, nec exequantur vt subreptitiæ
litteræ in derogationem iuris S. Inquisitionis
Hispaniæ. p. 477. n. 114
Consensus Regis vbi requiritur, litteræ sine illo
impetratæ in Senatu retineantur. *ibid.* n. 117
Consensus per tertium præstandus ex statuto in
actu minoris, aut maioris, est de forma, &
substantia actus. *ibid.* n. 119
Litteræ impetratæ in negotiis S. Inquisitionis
nullæ sunt deficiente consensu Regis, vt de-
clarauit Iulius III. & sunt subreptitiæ. *ibid.*
num. 120
Consequens, Consequentia. Vide amecedens.
Consequens cui conceditur, concessum etiam
videtur suum necessarium amecedens. p. 193.
n. 46
Etiam si consequens maius foret concessio. *ibid.*
num. 47
Probatio per testes causæ legitime ad retinen-
das litteras est consequens necessarium ad co-
gnitionem violentiæ, quæ aliter consistere ne-
quit. *ibid.* n. 48
Destruccio antecedente, consequens destructum
remanet. p. 389. n. 40. & seqq.
Conseruatoria, Conseruator. Vide Exemptum.
Conseruatoris potestas non solum ad violentias
illatas, sed proprius ad inferendas videtur
concessa. p. 190. n. 10. & seqq.
Conseruator suorum vassallorum dicitur Prin-
ceps. p. 191. n. 18
Conseruator non vtitur iudiciali indagacione,
potest tamen ad sui instructionem aliquam
adhibere super manifestis violentiis. *ibid.*
num. 19
Conseruatores Religionum, & Vniuersitatum
non possunt cognoscere in prima instantia ex
Trid. qui tenuerunt. p. 169. n. 1
Cognoscere tamen possunt in prima instantia ve-
rius ostenditur. *ibid.* n. 2. cum seqq.
Conseruatorias regularium non esse sublatas
per cap. causæ omnes, imò causas plenariam
cognitionem requirentes esse per conser-
uatores cognoscendas in prima instantia
Y y pluries